

Zorginstituut Nederland

201901434

> Retouradres Postbus 320, 1110 AH Diemen

Aan de Geschillencommissie van
Stichting Klachten en Geschillen Zorgverzekeringen (SKGZ)
T.a.v. de heer
Postbus 291
3700 AG ZEIST

Zorginstituut Nederland
Zorg 1

Willem Dudokhof 1
1112 ZA Diemen
Postbus 320
1110 AH Diemen
www.zorginstituutnederland.nl
info@zinl.nl

T +31 (0)20 797 85 55

Contactpersoon

2020002599

Datum 21 januari 2020
Betreft Advies als bedoeld in artikel 114 Zorgverzekeringswet

Zaaknummer
2019065017

Onze referentie
2020002599

Uw referentie
201901434

Uw brief van
30 december 2019

Geachte voorzitter, commissie,

U hebt op 30 december 2019 aan Zorginstituut Nederland (het Zorginstituut) advies gevraagd als bedoeld in artikel 114, derde lid Zorgverzekeringswet (Zvw). Verzoekster en verweerder hebben een geschil over de vergoeding van de kosten van verschillende paradontale behandelingen.

Bij uw adviesaanvraag hebt u ons ook een kopie van het dossier gestuurd, maar een verslag van de hoorzitting ontbreekt nog. Het Zorginstituut brengt daarom een voorlopig advies uit, dat nog aangepast kan worden als uit het verslag van de hoorzitting nieuwe feiten of omstandigheden naar voren komen.

In artikel 13 van de tussen partijen overeengekomen zorgverzekering is de aanspraak op mondzorg omschreven. Dit komt overeen met hetgeen daarover bij en krachtens de Zorgverzekeringswet is bepaald.

Vooraf merkt het Zorginstituut nog op dat zijn adviestaak beperkt is tot de vraag of verzoekster aanspraak heeft op een verstrekking of een vergoeding op grond van de basisverzekering. Het advies van het Zorginstituut kan dus geen betrekking hebben op een beslissing van verweerder op basis van de aanvullende verzekering of coulance.

Situatie van verzoekster

Verzoekster heeft in 2012 te horen gekregen dat zij lijdt aan het syndroom van Sjögren. Sindsdien is zij voor deze auto-immuun aandoening onder behandeling bij specialisten van de afdeling klinische immunologie en reumatologie van het AMC in Amsterdam. In september 2018 heeft een van de specialisten verzoekster verwezen naar het Academisch Centrum Tandheelkunde Amsterdam (ACTA) omdat de tandheelkundige klachten toenamen. Verzoekster is in verband met de wachttijden terecht gekomen bij een reguliere tandarts. Deze tandarts heeft tijdens de controle een ernstige parodontitis waargenomen. Vervolgens is verzoekster intern verwezen naar een parodontoloog. Deze heeft een

behandelplan opgesteld en een aanvraag voor vergoeding ingediend bij verweerder. Volgens de behandelend tandarts is het Sjögren syndroom een bekende veroorzaker van parodontitis.

Zorginstituut Nederland
Zorg I

Verweerder heeft de aanvraag tot vergoeding van de paradontale behandelingen afgewezen. Verweerder voert hierbij aan dat verzoekster geen indicatie heeft tot bijzondere tandheelkundige hulp. Er is volgens verweerder geen sprake van een ernstige afwijking van het tand-kaak-mondstelsel en het syndroom van Sjögren heeft geen relatie met parodontitis.

Datum
21 januari 2020
Onze referentie
2020002599

Juridisch kader

Volgens de Zvw wordt tandheelkundige zorg voor volwassen verzekerden niet vergoed vanuit de basisverzekering. Dit is slechts anders bij een indicatie tot bijzondere tandheelkundige hulp. De bijzondere tandheelkundige hulp is beschreven in het eerste lid van artikel 2.7 Besluit zorgverzekering (Bzv). Een indicatie tot bijzondere tandhulp kan slechts voorkomen in drie gevallen:

- a) bij een ernstige ontwikkelingsstoornis, een groeistoornis of een verworven afwijking van het tand-kaak-mondstelsel;
- b) als de verzekerde een niet-tandheelkundige lichamelijke of geestelijke aandoening heeft **en** de verzekerde zonder de mondzorg geen tandheelkundige functie kan behouden of verwerven op hetzelfde niveau als dat zijn gebit zou zijn geweest als hij de aandoening niet had gehad.
- c) als een medische behandeling zonder de mondzorg onvoldoende resultaat heeft **en** de verzekerde zonder de mondzorg geen tandheelkundige functie kan behouden of verwerven op hetzelfde niveau als dat zijn gebit zou zijn geweest als hij de aandoening niet had gehad.

In het geval van verzoekster dient er getoetst te worden aan sub b. Sub b ziet op een aandoening die niet tandheelkundig is, zoals bijvoorbeeld het syndroom van Sjögren, en door de aandoening of behandeling van deze aandoening het gebit dermate verslechterd is, dat er geen tandheelkundige functie is of kan worden behouden of verworven gelijkwaardig aan die welke de verzekerde zou hebben gehad als hij de aandoening niet zou gehad.

Kortom: als de ziekte of aandoening zich niet had voorgedaan, was de tandheelkundige hulp ook niet nodig geweest.

Daarnaast staat in de wet dat de hulp noodzakelijk moet zijn om een tandheelkundige functie te behouden, "*gelijkwaardig aan die welke hij zou hebben gehad als de aandoening zich niet had voorgedaan*". Dit wordt het maatmanbeginsel genoemd. Schade aan het gebit die is ontstaan door de aandoening of behandeling kan in het kader van de bijzondere tandheelkunde worden hersteld (dit valt dan onder de aanspraak op grond van sub b). Schade die al vóór de aandoening of behandeling aanwezig was kan niet in dit kader worden hersteld.

Tandheelkundige beoordeling

Na kennisneming van het geschil heeft het Zorginstituut dit dossier voor een tandheelkundige beoordeling voorgelegd aan zijn tandheelkundig adviseur.

Deze heeft de stukken bestudeerd en deelt het volgende mee.

Zorginstituut Nederland
Zorg I

Tandheelkundige behandeling voor volwassenen maakt geen deel uit van de te verzekeren prestatie krachtens de Zvw. Dit kan slechts anders zijn bij een indicatie tot bijzondere tandheelkundige hulp. Hiervoor moet sprake zijn van een niet tandheelkundige aandoening. Het syndroom van Sjögren is zo'n aandoening. Daarnaast moet de tandheelkundige hulp leiden tot een tandheelkundige functie, gelijkwaardig aan die welke de verzekerde zou hebben gehad wanneer de aandoening zich niet had voorgedaan.

Datum
21 januari 2020

Onze referentie
2020002599

Uit de in het dossier opgenomen wetenschappelijke literatuur komt naar voren dat geen verband kan worden aangetoond tussen het syndroom van Sjögren en parodontaal verval. Dit betekent dat het aannemelijk is dat de tandheelkundige functie van verzoekster ten aanzien van de parodontale conditie van de mond momenteel gelijkwaardig is aan die wanneer de ziekte van Sjögren zich niet had voorgedaan.

Conclusie

Op basis van de beschikbare informatie in het dossier kan niet geconcludeerd worden dat verzoekster een indicatie heeft voor bijzondere tandheelkundige hulp.

Het advies

Het Zorginstituut heeft kennisgenomen van de stukken en beoordeeld of verweerder terecht het gevraagde heeft afgewezen. Gelet op het bovenstaande adviseert het Zorginstituut tot afwijzing van het verzoek.

Hoogachtend,

